

Materiál, který jsem získala, a který se stal základem mé diplomové práce, je intimní povahy a zachycuje nejniternější prožitky dívky, která zaujala velmi specifický způsob, jak ztvárňovat svou životní zkušenost. Přestože je tato zkušenost ze své podstaty zcela subjektivní a jedinečná, přináší nám možnost nahlédnout do světa lidí, kteří zažívají psychické obtíže a je jim diagnostikována nějaká psychická porucha, v tomto případě hraniční porucha osobnosti. Přestože se ve své práci zabývám také příznaky a příčinami této poruchy, těžiště mé práce leží jinde. Nejde mi ani tak o popis jejích projevů, kterých lze v deníku najít velmi mnoho, ale spíše o způsob, jak se tato dívka s těmito obtížemi vyrovnává, a v neposlední řadě o určité sebeuzdravující mechanismy, které si v průběhu své individuace osvojuje. Hranice mezi „světem zdravých“ a „světem psychicky narušených“ je často dána souhrnem příznaků, čísel a kvantitativními daty. Ráda bych však obrátila naši pozornost k takovým projevům psychiky jedince, které mu umožňují vymanit se z prostoru, který je jakoby obklíčen jeho diagnózou. Ne všechny příznaky, které se v dynamice osobnosti jedince objevují v důsledku jeho psychické poruchy, je nutné vnímat jako něco negativního, jako jednoznačné zhoršení jeho schopnosti adaptovat se na realitu.